

[Ellinger.]

af, at man gennemfører noget saadant, vil meget let blive, at man bliver over- svømmet af Retssager om skyldige Præmier og paabyrder Selskaberne et stort og be- kosteligt Arbejde, der ganske naturligt vil give sig Udslag i Præmieforhøjelse til Skade for de Forsikringstagere, som er efterrettelige, og fremtidig vil man i alle Tilfælde, uanset om Præmierestancer er forskyldt eller uforskyldt, blive nødt til inden 3 Maaneder at anlægge Sag. I det hele taget har Selskaberne været ret large med Hensland med Præmiebetalingen, men gennemføres den omtalte Bestemmelse, maa dette høre op, og det tror jeg vilde være urigtigt. Vil man endelig fastslaa et Tidsrum, bør det i alt Fald være mindst et halvt Aar.

Jeg finder altsaa, at der er en Række Bestemmelser i Lovforslaget — jeg har nævnt nogle her —, som neppe bør gaa uændret videre, og jeg glæder mig over — men tænkte mig ogsaa, det vilde blive saa —, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, som jo maa gaa disse Bestemmelser meget nøje efter. Vi fra vor Side stiller os meget velvilligt, om end noget køligt, til selve Sagen, ogsaa fordi der synes at være taget alt for lidt Hensyn — det har jo fundet Udtryk i den Protest mod Loven, der er kommet fra Foreningen af gensidige danske Brandforsikrings-selskaber — til de særlige Forhold i disse gensidige Selskaber. Enkeltheder paa dette Omraade har der jo ikke været Tid til at gaa igennem i den, som jeg før sagde, korte Tid, der har været til Raadighed, men jeg glæder mig altsaa til Udvalgsbehand- lingen.

Zahle: Den angaaende det foreliggende Emne nedsatte Kommission har efter min Mening gjort et fortræffeligt Arbejde under Professor Torps udmærkede Ledelse, og der er Grund for Rigsdagen til at møde det af Arbejdet fremgaaende Forslag med al mulig Velvillie. Efter et foreløbigt Gennemsyn er jeg kommet til den Opfattelse, at Forslaget i sine væsentligste Dele fastslaar, hvad der i Forvejen er god Praksis i anstændige Selskaber, og at man derfor for saa vidt kunde sige, at Forslaget ikke er meget nødvendigt, men at det paa den anden Side ingen Skade gør og i og for sig kan være til Nytte.

Enkeltheder i Forslaget skal jeg ikke som den sidste Taler gaa nærmere ind paa, fordi jeg synes, det bedst foregaar i et Udvalg, og det jo er bebudet, at Udvalg vil blive foreslaaet og saa sikkert ogsaa vedtaget. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden

til at spørge, om det er Ministeriets Mening, at Forslaget til Lov om Tilsyn med For- sikringsselskaber er endeligt lagt til Side, saa at vi ikke kan gøre os Haab om et fortsat Arbejde i Rigsdagen paa det i den Henseende tidligere foreliggende Grundlag. Dette sidste vilde jeg meget beklage, idet jeg maa anse det for yderst heldigt, at vi kan faa en virkelig effektiv Tilsynslovgivning paa dette Omraade.

Justitsministeren (Rytter): De forskel- lige Ordførere har jo erklæret sig villige til med Velvillie at behandle Lovforslaget i et Udvalg — specielt har det ærede 6te landsting- valgte Medlem (Birke) og det ærede 18de landstingvalgte Medlem (Zahle) udtalt dette —, og jeg takker for disse Udtalelser og haaber, at vi skal faa en frugtbringende Forhandling i Udvalget.

I Anledning af de enkelte Indvendinger, der er kommet frem, skal jeg først sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at selvfølgelig mener jeg ikke, at man ikke skal vedtage Ændringer, hvor der i Forvejen er Uoverensstemmelse mellem de forskellige Lande; der gælder det om at tage den mest praktiske Regel. Men det, jeg sigtede til, og som jeg ogsaa forstod at det ærede Medlem meget godt havde for- staaet, var, at hvor der var Overensstem- melse mellem de forskellige Lande, var det kedeligt, om vi skulde indføre Uoverens- stemmelse.

Med Hensyn til alle de Enkeltheder, det ærede Medlem omtalte, skal jeg kun sige, at jeg næsten paa alle Punkter er uenig med ham, men jeg tror, at vi lettest vil kunne drøfte de Spørgsmaal i Udvalget. Det ærede Medlems juridiske Ræsonnementer forekommer mig ganske uholdbare. Jeg skal kun nævne et Eksempel vedrørende § 83. Det ærede Medlem mente, at det vilde være let for vedkommende bagefter at sige: Ja, men mit Ophold var permanent, ikke midler- tidigt. Det er nu ikke saa let, naar en Brand er sket, at hævde noget saadant. Naar f. Eks. det ærede Medlem har tilbragt sin Sommerferie ved et Badested, skal der dog, hvis det brænder deroppe, Dristighed til at paastaa, at det var et permanent Ophold. Jeg tror, det ligger i Sagens Natur, hvornaar Opholdet er permanent, og hvornaar det er midlertidigt, og man kan ikke sige det ene eller det andet, som det nu passer en.

Det ærede Medlem paaberaabte sig, at der var kommet en Protest fra en Del For- sikringsselskaber. Ja det undrer mig aldeles ikke. Vi kender alle godt det, at nu har